

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Kazimierz Firlej

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Boczek

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2017 roku w Suchej Beskidzkiej na rozprawie

sprawy z wniosku B. T. i P. M.

z udziałem R. D., A. T., M. M., A. D. i B. U.

o zasiedzenie

postanawia:

1. ustalić, że zostały podzielone:

a) działka nr (...) o pow. 0,0133 ha, położona w O., jedn. rej. (...), na działki: nr (...) o pow. 0,0096 ha i nr (...) o pow. 0,0037 ha,

b) działka nr (...) o pow. 0,0216 ha, położona w O., jedn. rej. (...), dla której Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...), na działki: nr (...) o pow. 0,0182 ha i nr (...) o pow. 0,0034 ha,

- zgodnie z mapą z projektem podziału nieruchomości biegłego mgr inż. A. S. (1) z dnia 15 grudnia 2014 roku, organ prowadzący państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny: Starosta S., identyfikator ewidencyjny materiału zasobu – operatu technicznego: P. (...)(...), data wpisania operatu technicznego do ewidencji materiałów zasobu: 29.01.2015r., która to mapa stanowi integralną część tego postanowienia;

2. stwierdzić, że wnioskodawczyni B. T. córka S. i I. nabyła przez zasiedzenie:

a) z dniem 31 grudnia 2007 roku, prawo własności działki nr (...) o pow. 0,0096 ha, położonej w O., powstałej z podziału działki nr (...), opisanego w pkt. 1 ust. a) tego postanowienia,

b) z dniem 31 grudnia 2007 roku, prawo własności działki nr (...) o pow. 0,0070 ha, położonej w O., jedn. rej. (...),

c) z dniem 31 grudnia 2007 roku, prawo własności działki nr (...) o pow. 0,1350 ha, położonej w O., jedn. rej. (...),

d) z dniem 31 grudnia 2009 roku, prawo własności działki nr (...) o pow. 0,0391 ha, położonej w O., jedn. rej. (...), obręb (...) O., objętej aktem własności ziemi nr (...) z dnia 12 października 1975 roku;

3. stwierdzić, że uczestnicy R. D. syn W. i H. i A. D. córka W. i J. nabyli przez zasiedzenie z dniem 31 grudnia 2011 roku, na prawach wspólności ustawowej, prawo własności działki nr (...)

o pow. 0,0037 ha, położonej w O., powstałej z podziału działki nr (...), opisanego w pkt. 1 ust. a) tego postanowienia;

4. oddalić wniosek o zasiedzenie działki nr (...) o pow. 0,0034 ha, położonej

w O., powstałej z podziału działki nr (...), opisanego w pkt. 1 ust. b) tego postanowienia;

5. nakazać pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej:

a) od wnioskodawczyni B. T. – kwotę 3.566,72 zł (trzy tysiące pięćset sześćdziesiąt sześć 72/100 złotych), z tytułu części wydatków wyłożonych ze Skarbu Państwa,

b) od uczestników R. D. i A. D., solidarnie:

- kwotę 2.000 zł (dwa tysiące złotych) z tytułu niepobranej odpłaty od wniosku o zasiedzenie,

- kwotę 2.742,28 zł (dwa tysiące siedemset czterdzieści dwa 28/100 złotych) z tytułu części wydatków wyłożonych ze Skarbu Państwa;

6. stwierdzić, że każdy uczestnik ponosi pozostałe koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej

z dnia 31 lipca 2017 r., sygn. akt I Ns 41/15

Wnioskiem z dnia 25 lipca 2012 r. (k. 2) wnioskodawczynie B. T. i P. T. (obecnie M.) wniosły o stwierdzenie, że nabyły przez zasiedzenie nieruchomość zabudowaną domkiem letniskowym w miejscowości O. (...) na działkach nr (...).

Wnioskodawczynie wskazały, że nieruchomość ta znajduje się w posiadaniu ich rodziny od 1934, kiedy to została zakupiona przez babcię B. T.. Posadowiony został na niej domek letniskowy. Została ogrodzona. Obecnie korzysta z niej wnioskodawczynie B. T. wraz z mężem, którzy przyjeżdżają na nią w celach rekreacyjnych, ponoszą koszty jej utrzymania.

W odpowiedzi na wniosek z dnia 10 kwietnia 2013 r. (k. 95) uczestnik R. D., działając przez pełnomocnika (pełnomocnictwo k. 72), wniósł o oddalenie wniosku w zakresie dotyczącym działki nr (...) oraz przyznanie uczestnikowi kosztów postępowania.

Uczestnik podniósł, że wymieniona działka nie znajduje się w wyłącznym posiadaniu wnioskodawców, stanowi szlak drożny, a R. D. i jego żona A. D. są jej współposiadaczami przynajmniej od 1984 r. Ponadto część tej działki znajduje się w wyłącznym posiadaniu małż. D., pozostając wraz z należącą do nich działką nr (...), we wspólnym ogrodzeniu.

Wnioskodawczynie P. M. w piśmie z dnia 25 kwietnia 2014 r. (k. 256) wniosła o stwierdzenie zasiedzenia jedynie na rzecz B. T..

Na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2017 r. (k. 586) strony sprecyzowały ostatecznie swoje stanowiska w sprawie. Pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł o zasiedzenie działek nr (...) (objętych mapą z projektem podziału i szkicem z 15 grudnia 2014 r. bieglego A. S.). Pełnomocnik uczestników R. D. i uczestniczka A. D. oświadczyli, że zgadzają się na zasiedzenie działki nr (...), natomiast wnieśli o oddalenie wniosku o zasiedzenie działki nr (...).

Ponadto pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł również o zasiedzenie działek nr (...) objętych mapą uzupełniającą i szkicem z 8 stycznia 2016 r. bieglego A. S.), czemu pełnomocnik uczestnika R. D. i uczestniczka A. D. się nie sprzeciwili.

Pełnomocnik uczestnika R. D. i uczestniczka A. D. wnieśli o zasiedzenie działki nr (...) (objętych mapą z projektem podziału i szkicem z 15 grudnia 2014 r. bieglego A. S.), natomiast pełnomocnik wnioskodawczyni i uczestnik A. T. wnieśli o oddalenie wniosku o zasiedzenie wymienionej działki.

Na rozprawie w dniu 20 lipca 2017 r. (k. 616) uczestnik A. T. wniósł aby zasiedzenie przedmiotowych działek nastąpiło wyłącznie na rzecz wnioskodawcy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przedmiot sprawy stanowią położone w O.:

- działka ewid. nr (...) o pow. 0,1350 ha,
- działka ewid. nr (...) o pow. 0,0070 ha,

objęte jednostką rejestrową nr (...), dla których jako współwładające w ewidencji gruntów prowadzonej przez Starostwo Powiatowe w S. dla wsi O. ujawnione są P. T. w 27/40 części i B. T. w 13/40 części;

- działka ewid. nr (...) o pow. 0,0391 ha,

objęta jednostką rejestrową nr (...), dla których jako właścicielki w ewidencji gruntów prowadzonej przez Starostwo Powiatowe w S. dla wsi O. ujawnione są M. K. w 1/2 części i S. K. (1) w 1/2 części;

- działka ewid. nr (...) o pow. 0,0133 ha, podzielona zgodnie z projektem podziału biegłego geodety A. S. z dnia 15 grudnia 2014 r., na działkę nr (...) o pow. 0,0096 ha i działkę (...) o pow. 0,0037 ha,
- część działki ewid. nr (...) o pow. 0,0216, stanowiąca zgodnie z wyżej wskazanym projektem podziału, działkę nr (...) o pow. 0,0034 ha.

Pozostała część działki nr (...) w wyniku podziału oznaczona została numerem (...).

Zachodnia granica działki nr (...) na projekcie podziału biegłego geodety A. S. z dnia 15 grudnia 2014 r. prowadzi od pkt P2 w kierunku północnym, a następnie w kierunku północno-zachodnim do pkt P5. W linii P2 do pkt 50, do wysokości słupa od strony północnej, oznaczonego na projekcie nr 52, przebiega płot żerdziowy (jedna żerdź osadzona na drewnianych słupkach). Punkty 106-112 oznaczone są w terenie metalowymi rurkami, które nie zostały osadzone przez biegłego, ale zostały przez niego pomalowane niebieską farbą.

Granicę wydzielonej zgodnie z projektem podziału działki nr (...) z działką nr (...) stanowi granica ewidencyjna, oznaczona na projekcie podziału czarną linią pomiędzy punktami GR2 i GR4 (w pkt GR4 osadzono drewniany palik, zaś w pkt GR2 metalowy boleć oznaczony na czerwono), przy czym wzdłuż tej granicy nie przebiega na gruncie żaden płot ani urządzenie.

Granica pomiędzy wydzielonymi działkami nr (...), a nr (...) na projekcie podziału biegnie w linii między punktami P3 i P4, w której to linii, oznaczonej na mapie kolorem czerwonym i czarnymi kropkami, stoi płot sztachetowy z betonowymi słupkami. Granica ta biegnie zewnętrzną, czyli zachodnią stronę płotu.

Wschodnia granica działki nr (...) biegnie w linii E2-E1, przy czym odległość pomiędzy pkt P3 i E2 wynosi 1,24 m, zaś odległość między pkt P4 i E1 wynosi 1,59 m. W pkt P4 wbity jest palik drewniany koloru czerwonego, zaś w pkt P3 znajduje się narożny betonowy słup płotu.

Działka nr (...) od zachodu, a działki nr (...) od północy, graniczą z działką nr (...), stanowiącą tzw. spółkę.

Dowód: wypis z rejestru gruntów dla jedn. rej. (...) (k. 7), wyrys z mapy ewidencyjnej (k. 7), opinia geodezyjna z dnia 20 sierpnia 2013 r. (k. 140), opinia geodezyjna z dnia 4 stycznia 2014 r. (k. 240), opinia geodezyjna z dnia 15 grudnia 2014 r. (k. 379), opinia geodezyjna z dnia 20 grudnia 2014 r. (k. 382), opinia geodezyjna z dnia 8 stycznia 2016 r. (k. 493), opinia ustna z dnia 18 listopada 2014 r. (k. 369/2), oględziny (k. 427-427/2), wypis z rejestru gruntów dla jedn. rej. (...) (k. 564)

Lwh. (...) (...) kat. O. został zamknięty dnia 21 kwietnia 2010 r., a wpisy zostały przeniesione z Lwh. (...) do ciągu dalszego księgi wieczystej (...). W Lwh. (...) gm. kat. O. nie został uwzględniony podział działek p. gr. I. kat. (...) i (...).

Lwh. (...) gm. kat. O. został zamknięty dnia 25 maja 2010 r., a wpisy zostały przeniesione z Lwh. (...) do ciągu dalszego Kw. (...).

Dowód: zaświadczenia z dnia 26 września 2012 r.: (...) (k. 29) i (...) (k. 30)

W księdze wieczystej nr (...) jako właściciel wpisany jest m.in. L. S. w 40/2160 częściach, M. K. w 360/2160 częściach i S. K. (1) w 72/2160 częściach.

W księdze wieczystej nr (...), w której wpisana jest m.in. działka nr (...), jako właściciel wpisana jest m.in. A. G. w 64480/5416320 częściach.

Dowód: odpis księgi wieczystej nr (...) (k. 7, 35) odpis księgi wieczystej nr (...) (k. 7, 35)

Dla m.in. działki nr (...) został w dniu 12 października 1975 r. wydany akt własności ziemi nr (...) na rzecz S. K. (1) i M. K..

Dowód: akt własności ziemi nr (...) (k. 563), wypis z rejestru gruntów dla jedn. rej. (...) (k. 564)

Obecnie działka nr (...) obsadzona jest truskawkami i ziemniakami.

Na całej działce nr (...), podobnie jak działce nr (...) do pkt 50, od ich południowej granicy, pomiędzy płotami sztachetowym wzdłuż linii P3-P4 i żerdziowym wzdłuż linii P2-50, istnieje wykoszony trawnik.

Pomiędzy punktami oznaczonymi na szkicu 40-41 jest furтка.

Na części działki nr (...), tj. od pkt 50 na północ, wzdłuż linii koloru niebieskiego (pkt 50-53-P1), teren jest utwardzony, wyłożony kłińcem (drobnymi kamieniami). Pomiędzy liniami niebieską, a czerwoną (pkt 50-P5) odległości wynoszą 1,29 m i 2,02 m. Od pkt 53 w kierunku zachodnim do górnej krawędzi skarpy (obniżenia terenu) odległość wynosi około 20 cm., zaś od pkt P1 do górnej krawędzi tego obniżenia terenu wynosi około 70 cm. W granicy tej skarpy aktualnie rosną krzaki przypominające tuje o średniej wysokości ok. 1 m.

Na północ od linii (granicy) P5-GR2, na działce nr (...), jest część płaskiego terenu utwardzonego kłińcem, który został wskazany na mapie przez biegłego pomiędzy pkt 54-55-56-57-58-59-60, a nieco bardziej na północ jest strome zbocze, na którym usytuowana jest pasieka. Z opisanego wyżej terenu, utwardzonego kłińcem, do powyższej pasieki prowadzą schody wykopane w ziemi i zabezpieczone deskami.

Na działkach nr (...) znajduje się ogrodzenie siatkowe z metalowymi słupkami, oznaczone na mapie uzupełniającej biegłego A. S. z dnia 8 stycznia 2016 r. czarną linią z czarnymi kropkami.

Dowód: fotografie (k. 139, 188, 277-278, 399, 405), opinia geodezyjna z dnia 15 grudnia 2014 r. (k. 379), opinia geodezyjna z dnia 8 stycznia 2016 r. (k. 493), oględziny (k. 427-427/2)

Działki nr (...) babcia wnioskodawczyni B. T. – N. K., zakupiła w 1934 r. od A. S. (3). Następnie w 1948 r. N. K. wybudowała na działce nr (...) dom letniskowy o nr (...).

W dniu 6 maja 1972 r. N. K. nabyła od A. G. działkę nr (...), która przeznaczona miała zostać na drogę dojazdową do budynku nr (...).

Dowód: potwierdzenie sprzedaży z dnia 12 sierpnia 1946 r. (k. 7), oświadczenie z dnia 29 września 1965 r. (k. 7), zaświadczenie z dnia 23 kwietnia 1949 r. (k. 7), plan sytuacyjny z dnia 13 listopada 1948 r. (k. 7), odpis arkusza posiadłości gruntowej (k. 7), wyniki badania wody z dnia 22 kwietnia 1953 r. (k. 7), skrypt dłużny nr (...) (k. 7), umowa

kupna-sprzedaży z dnia 6 maja 1972 r. (k. 7), wykaz zmian ewidencja-kataster (k. 7), dowód ubezpieczeniowy nr 748 (k. 7), cz. zeznania wnioskodawczyni B. T. (k. 614-616), cz. zeznania uczestnika A. T. (k. 616)

Ponieważ N. K. w celu dotarcia do swojego domu letniskowego potrzebowała jeszcze przejścia po działce nr (...), ówczesny właściciel działki nr (...) W. G. zaproponował, że przepuścić ją po działce nr (...) w zamian za odstąpienie mu z działki nr (...) gruntu szerokości „czterech skib”, na co N. K. się zgodziła.

W. G. przyorał do swojej działki cztery skiby i wraz z nimi ją uprawiał.

Dowód: zeznania świadka R. S. (k. 235-235/2, 470), zeznania świadka C. G. (k. 235/2-236, 370-371, 469-469/2), zeznania świadka S. K. (2) (k. 236-236/2, 371, 470-470/2), zeznania uczestnika R. D. (k. 616-618), zeznania uczestniczki A. D. (k. 618)

W 1979 r. M. K. i S. K. (1) sprzedały B. T. działkę nr (...).

Dowód: zeznania świadka H. K. (k. 234-235, 469, 588-588/2), zeznania uczestniczki B. U. (k. 588/2), cz. zeznania wnioskodawczyni B. T. (k. 614-616), cz. zeznania uczestnika A. T. (k. 616)

M. K. zmarła w 1990 r., a S. K. (1) w 1991 r., obie jako bezdzietne panny. Były siostrami dziadka uczestniczki B. U. – A. K.. Nie było prowadzone po nich postępowanie spadkowe. Jedynym ich następcą prawnym jest uczestniczka.

Dowód: zeznania uczestniczki B. U. (k. 588/2)

N. K. zmarła w dniu 21 kwietnia 1977 r.

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie w z dnia 15 stycznia 1979 r., sygn. akt I Ns 2953/78/K, stwierdzono, że spadek po N. K., na podstawie ustawy nabyli wdowiec po spadkodawczyni T. K. oraz córka I. F. (1) po 1/2 części.

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie w z dnia 30 maja 1984 r., sygn. akt I Ns 621/84/K, stwierdzono, że spadek po T. K., zmarłym dnia 9 listopada 1983 r., na podstawie testamentu własnoręcznego nabyły córka spadkodawcy I. F. (1) w 1/10 części oraz prawnuczka spadkodawcy P. T. w 9/10 części z dobrodziejstwem inwentarza.

I. F. (2) i P. T. zostały ujawnione w operacie ewidencji gruntów wsi O. jako współwładające działką o pow. 0,1488 ha.

Dowód: postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 15 stycznia 1979 r., sygn. akt I Ns 2953/78/K (k. 7), postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 30 maja 1984 r., sygn. akt I Ns 621/84/K (k. 7), pismo UG J. z dnia 24 marca 1998 r. (k. 7)

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie w z dnia 30 listopada 2001 r., sygn. akt I Ns 2218/01/K, stwierdzono, że spadek po I. F. (1), zmarłej w dniu 10 sierpnia 2001 r. na podstawie testamentu notarialnego nabyła wprost w całości B. T..

Dowód: postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 30 listopada 2001 r., sygn. akt I Ns 2218/01/K (k. 7)

Po śmierci N. K. do domu letniskowego zaczęła przyjeżdżać i z niego korzystać wnioskodawczyni B. T. wraz z mężem – uczestnikiem A. T..

Małżonkowie T. korzystają z działek nr (...) i zabudowanej domem letniskowym działki nr (...) rekreacyjnie. Przyjeżdżają na weekendy, wakacje. Jednocześnie dbają o utrzymanie budynku, remontują go. Dbają o ogród, koszą trawę. Sadzą drzewa owocowe, kwiaty. T. wykaszają również teren poza ogrodzeniem siatkowym, zbierają z nim liście na odległość około 0,5 metra od niego.

Pierwszego ogrodzenia wskazanych działek dokonała N. K., wykonując je w ich północnej granicy ze sztachet. W późniejszym czasie wnioskodawczyni wykonała ogrodzenie z siatki, pomijając obszar, który stanowił już skarpe. Wnioskodawczyni ścina na nim jednak drzewa i krzewy.

Poza B. T. i jej mężem nikt nie był w posiadaniu tego terenu.

Dowód: decyzja Wójta Gminy w J. z dnia 10 września 2007 r. (k. 7), zeznania świadka C. W. (k. 233/2-234, 587-588), zeznania świadka H. K. (k. 234-235, 469, 588-588/2), zeznania świadka M. S. (k. 236/2, 471, 587-587/2), zeznania J. R. (k. 237), cz. zeznania wnioskodawczyni B. T. (k. 614-616), cz. zeznania uczestnika A. T. (k. 616)

Podatki od przedmiotowych nieruchomości, opłaty za ubezpieczenie budynku mieszkalnego czy też opłaty kominiarskie płaćła N. K., a następnie wnioskodawczyni.

Dowód: dowód ubezpieczeniowy nr 405 (k. 7), nakazy płatnicze i dowody wpłaty za lata 1963-1965, 1972-1985, 1997-2000, 2011-2012(k. 7), dowód ubezpieczenia nr 225 (k. 7), wniosek dobrowolne ubezpieczenie mieszkania wraz z potwierdzeniem wpłaty (k. 7), pismo UG J. z dnia 16 sierpnia 2010 r. (k. 7), dowody opłat za usługi kominiarskie od 1957 r. do 1995 r. (k. 7), cz. zeznania wnioskodawczyni B. T. (k. 614-616), cz. zeznania uczestnika A. T. (k. 616)

W 1981-1983 r. w domu letniskowym ujawniły się szkody górnicze. Wnioskodawczyni po przeprowadzonym postępowaniu uzyskała odszkodowanie na ich usunięcie.

Dowód: opinia budowlana z dnia 4 listopada 1983 r. (k. 7), orzeczenie z dnia 29 marca 1984 r. (k. 7), orzeczenie z dnia 24 lutego 1992 r. (k. 7), protokół odbioru prac remontowych (k. 7)

Do budynku zlokalizowanego na działce nr (...) i działki nr (...) B. i A. T. dojeżdżają od drogi asfaltowej po działce nr (...), a następnie po południowo-wschodniej części działki (...).

Trawę porastającą działkę nr (...) kosi wnioskodawczyni i jej mąż.

W 2008 r. części działek nr (...) zostały przez T. utwardzone (zasypane kłincem). Północno-wschodnią część działki (...) zaczęli od tej pory wykorzystywać na wycofywanie i nawracanie samochodem. Znajdujący się na działce (...) wjazd na działkę (...), na który obsypuje się ziemia ze skarpy, został przez nich wyrównany koparką również w 2008 r.

Działka nr (...) została utwardzona za zgodą R. i A. D.. Przed wysypaniem na nią kamienia była użytkowana przez uczestników rolniczo, rosła tam trawa. Po utwardzeniu, wnioskodawczyni, bez zgody małżonków D., na działce nr (...) nasadziła tuje.

Dowód: fotografie (k. 188, 277-278, 405), pismo z dnia 16 października 2015 r. wraz z fotografiami (k. 461-465), zeznania świadka C. W. (k. 233/2-234, 468/2-469, 587-588), zeznania świadka H. K. (k. 234-235, 469, 588-588/2), zeznania świadka R. S. (k. 235-235/2, 470), zeznania świadka C. G. (k. 235/2-236, 370-371, 469-469/2), zeznania świadka S. K. (2) (k. 236-236/2, 371, 470-470/2), zeznania świadka M. S. (k. 236/2, 471, 587-587/2), cz. zeznania wnioskodawczyni B. T. (k. 614-616), cz. zeznania uczestnika A. T. (k. 616)

W 1979 r. R. D. kupił od A. W. (1) działkę nr (...).

Dowód: zeznania świadka A. W. (2) (k. 236/2, 370, 470/2), zeznania uczestniczki A. D. (k. 618)

W 1981 r. R. D. wraz z żoną A. D. kupili działkę nr (...) od A. K. i działkę nr (...) od W. G..

Dowód: zeznania świadka R. S. (k. 235-235/2, 470), zeznania świadka A. W. (2) (k. 236/2, 370), zeznania świadka S. K. (2) (k. 236-236/2, 371, 470-470/2), zeznania świadka E. W. (k. 237-237/2, 371-371/2, 471-471/2), zeznania świadka H. K. (k. 234-235), zeznania świadka C. G. (k. 235/2-236, 469-469/2), zeznania świadka M. S. (k. 236/2, 471, 587-587/2), zeznania uczestnika R. D. (k. 616-618), zeznania uczestniczki A. D. (k. 618)

W latach 1981-1983 małżonkowie D. prowadzili budowę budynku mieszkalnego na działce nr (...). W 1984 r. się do niego wprowadzili.

Dowód: zeznania świadka C. W. (k. 233/2-234, 587-588), zeznania świadka H. K. (k. 234-235), zeznania świadka C. G. (k. 235/2-236, 469-469/2), zeznania świadka E. W. (k. 237-237/2, 371-371/2, 471-471/2), zeznania uczestnika R. D. (k. 616-618), zeznania uczestniczki A. D. (k. 618)

Ogrodzenie działki nr (...) od strony wschodniej, stanowiące płot drewniany żerdziowy na słupkach betonowych, zostało wybudowane przez R. D. w 1984 r. w miejscu do którego było przez niego, a wcześniej przez W. G. użytkowane rolniczo. Płot posadowiony został pomiędzy zaoraną ziemią, a rosnącą trawą i do chwili obecnej istnieje w tym samym miejscu.

W 2010 r. wnioskodawczyni usunęła betonowe słupki znajdujące się w granicy działek (...). Natomiast w 2011 r. R. D. wybudował ogrodzenie działki nr (...) od strony zachodniej, składające się z żerdzi przymocowanych do drewnianych słupków. Zostało ono przez niego przesunięte w stosunku do wcześniej istniejących słupków betonowych w kierunku zachodnim.

Dowód: fotografie (k. 149, 183, 188, 193), szkic (k. 193), zeznania świadka C. W. (k. 233/2-234, 468/2-469, 587-588), zeznania świadka H. K. (k. 234-235, 588-588/2), zeznania świadka R. S. (k. 235-235/2, 470), zeznania świadka C. G. (k. 235/2-236, 370-371, 469-469/2), zeznania świadka E. W. (k. 237-237/2, 371-371/2, 471-471/2), zeznania świadka A. W. (2) (k. 236/2, 370, 470/2), zeznania świadka S. K. (2) (k. 236-236/2, 371, 470-470/2), zeznania uczestnika R. D. (k. 616-618), zeznania uczestniczki A. D. (k. 618)

R. D. kilka razy do roku korzystał z działki nr (...) w celu dojazdu do działki nr (...). Wówczas furmanką z drzewem lub ziemniakami przejeżdżał po niej szwagier uczestnika – E. W..

Dowód: fotografie (k. 149), zeznania świadka C. G. (k. 235/2-236, 469-469/2), zeznania świadka S. K. (2) (k. 236-236/2, 371, 470-470/2), zeznania świadka E. W. (k. 237-237/2, 371-371/2, 471-471/2)

Budynek gospodarczy położony w północnej części należących do uczestników D. działek (...), był budowany w dwóch etapach, tj. w część wschodnia w latach 1984-1985, a część zachodnia, za zgodą wnioskodawczyni i jej męża, która była wymagana z uwagi na bliskość budynku do granicy, w 1998 r.

Dowód: zeznania uczestnika R. D. (k. 616-618), zeznania uczestniczki A. D. (k. 618)

Prokuratura Rejonowa w Suchej Beskidzkiej prowadziła pod sygn. akt Ds. 1093/13/D postępowanie w sprawie podrobienia podpisu A. T. pod treścią zgody na zabudowę działki nr (...), które postanowieniem z dnia 30 grudnia 2013 r. zostało umorzone wobec nie wykrycia sprawcy przestępstwa.

Dowód: postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 30 grudnia 2013 r. (k. 130 akt KPP w Suchej Beskidzkiej o sygn. akt Ds. 1093/13/D:), zeznania uczestnika R. D. (k. 616-618), zeznania uczestniczki A. D. (k. 618)

Uczestnik R. D. do swojej pasieki, powstałej w 1990 r. przechodzi przez bramkę w płocie posadowionym na granicy działek (...), po działce (...), następnie po utwardzonym terenie na działce (...).

Dowód: fotografie (k. 399, 405), zeznania świadka C. W. (k. 233/2-234, 587-588), zeznania świadka H. K. (k. 234-235, 588-588/2), zeznania świadka R. S. (k. 235-235/2, 470), zeznania świadka C. G. (k. 235/2-236, 370-371, 469-469/2), zeznania świadka E. W. (k. 237-237/2, 371-371/2, 471-471/2), zeznania uczestnika R. D. (k. 616-618), zeznania uczestniczki A. D. (k. 618)

Przed Sądem Rejonowym w Wadowicach VI Zamiejscowym Wydziałem Cywilnym z siedzibą w Suchej Beskidzkiej, pod sygn. akt VI C 46/13, toczyło się postępowanie z powództwa R. D. i A. D. przeciwko A. T. i B. T. o ochronę posiadania,

zakończona ugodą treścią której B. i A. T. zobowiązali się nie naruszać R. i A. D. w posiadaniu prawa przechodu szlakiem drożnym położonym na działce nr (...), w celu dojścia do pasieki położonej na działce (...).

Dowód: protokół z dnia 8 kwietnia 2013 r. (k. 108 akt tut. Sądu o sygn. VI C 46/13), postanowienie Sądu Rejonowego w Wadowicach VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Suchej Beskidzkiej z dnia 8 kwietnia 2013 r. (k. 109 akt tut. Sądu o sygn. VI C 46/13)

Prawomocnym postanowieniem z dnia 11 maja 2011 r., sygn. akt I Ns 586/10, Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej stwierdził, że R. D. i A. D. nabyli przez zasiedzenie z dniem 31 grudnia 2009 r. na prawach wspólności ustawowej prawo własności działki ewid. nr (...), objętej AWZ nr (...) z dnia 10 kwietnia 1975 r., powstałej z części p. gr. I. kat. (...), objętej księgą wieczystą nr (...), o pow. 0,0206 ha, położonej w O..

Dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 11 maja 2011 r., sygn. akt I Ns 586/10 (k. 101 akt tut. Sądu o sygn. I Ns 586/10), zeznania uczestnika R. D. (k. 616-618), zeznania uczestniczki A. D. (k. 618)

B. T. i A. T. zawarli związek małżeński w dniu 21 maja 1977 r.

Dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa nr (...) (k. 42)

P. M. zawarła w dniu 10 września 2010 r. związek małżeński z M. M..

Dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa nr (...) (k. 43)

R. D. i A. D. zawarli związek małżeński w dniu 9 grudnia 1978 r.

Dowód: zeznania uczestniczki A. D. (k. 618)

Ustalając stan faktyczny Sąd odmówił wiary zeznaniom wnioskodawczyni B. T. i uczestnika A. T. w zakresie w jakim twierdzili, że są w posiadaniu działki (...) od 1979 r., że wysypywali na niej żwir i dokonywali nasadzeń końcem lat 70-tych i początkiem 80-tych, jak również że uczestnik R. D. płot sztachetowy przesunął w 1998 r. po wybudowaniu budynku gospodarczego. Twierdzenia te pozostawały bowiem w sprzeczności z pozostałym materiałem zgromadzonym w sprawie, w tym z przedłożonymi przez uczestnika fotografiami i zeznaniami świadków, z których w zasadzie bezsprzecznie wynikało, że płot sztachetowy został przez uczestnika posadowiony w pierwszej połowie lat 80-tych ubiegłego wieku. Natomiast co do posiadania działki nr (...) Sąd miał ponadto na uwadze, że stan ten był przedmiotem postępowania w sprawie o sygn. akt I Ns 586/10, zakończonego prawomocnym orzeczeniem stwierdzającym nabycie całości działki (...) (po podziale (...) i (...)) na rzecz R. D..

Sąd zważył co następuje:

W toku postępowania biegły geodeta A. S., zgodnie z posiadaniem części działek nr (...), dokonał ich podziału na odpowiednio działki nr (...) (z działki nr (...)) oraz działki nr (...) (z działki nr (...)), które oznaczył na mapie z projektem podziału z dnia 15 grudnia 2014 r. Dokonany podział nie budził zastrzeżeń Sądu co do rzetelności, w związku z czym Sąd ustalił podział wskazanych działek jak w pkt 1 sentencji postanowienia.

Zgodnie z art. 172 k.c. posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze (zasiedzenie). Natomiast § 2 tego artykułu stanowi, iż po upływie lat trzydziestu posiadacz nieruchomości nabywa jej własność, choćby uzyskał posiadanie w złej wierze.

Nabycie własności w drodze zasiedzenia uzależnione zostało zatem, zgodnie z art. 172 k.c., od spełnienia dwóch przesłanek: samoistnego posiadania oraz upływu odpowiedniego okresu czasu, którego długość zależy od dobrej lub złej wiary posiadacza. Dobra wiara ma to znaczenie, że skraca termin zasiedzenia. Natomiast z art. 336 k.c. wynika, że posiadaczem samoistnym rzeczy jest ten, kto postępuje z rzeczą jak właściciel, o czym świadczą okoliczności dostrzegalne dla innych osób, wyrażając tym samym wolę wykonywania względem niej prawa własności. Artykuł 339

k.c. przewiduje, domniemanie, że ten kto rzeczą faktycznie włada, jest posiadaczem samoistnym, z kolei art. 340 k.c. domniemanie ciągłości posiadania.

Jeśli chodzi o drugą przesłankę zasiedzenia, tj. upływ czasu, to art. 172 k.c. przewiduje dla nieruchomości dwudziestoletni i trzydziestoletni termin zasiedzenia.

W ramach niniejszego postępowania Sąd podzielił stanowisko wnioskodawczyni B. T. w zakresie dotyczącym działek nr (...) oraz działki nr (...), powstałej z podziału działki nr (...). Ze zgromadzonego materiału dowodowego bezspornie wynikało, że działki nr (...) znajdowały się w posiadaniu wnioskodawczyni i jej poprzedników prawnych. Najpierw znajdowały się one w posiadaniu N. K., a następnie objęła je w posiadanie wnioskodawczyni B. T., przyjeżdżając na działki nr (...) w celach rekreacyjnych wraz z mężem, a działkę nr (...) wykorzystując na dojazd do nich. Wnioskodawczyni posiadała również działkę nr (...), po jej zakupie w 1979 r. od M. K. i S. K. (1). Wnioskodawczyni wraz z mężem ogrodzili działki nr (...), wykorzystując je jako ogród, sadząc drzewa i kwiaty. Wnioskodawczyni użytkuje je również poza ogrodzeniem, w ich granicach geodezyjnych, wykaszając trawę, zbierając liści, wycinając drzewa i krzewy.

Powyższe okoliczności wskazują, iż posiadanie przedmiotowych działek przez B. T. miało charakter posiadania samoistnego. W trakcie postępowania domniemania z art. 399 k.c. i 340 k.c. nie zostały skutecznie obalone. Pozostali uczestnicy nie zgłaszali zastrzeżeń co posiadania przez B. T. wskazanych działek.

Drugą przesłanką, której spełnienie prowadzi do zasiedzenia nieruchomości jest upływ czasu, który w zależności od dobrej lub złej wiary posiadacza wynosi odpowiednio 20 i 30 lat.

Decydującym momentem dla oceny, czy posiadaczowi należy przypisać dobrą, czy złą wiarę, jest chwila uzyskania posiadania. Zgodnie z ugruntowanym poglądem judykatury, dobra wiara posiadacza polega na usprawiedliwionym w danych okolicznościach przekonaniu, że przysługuje mu takie prawo do władania rzeczą, jakie faktycznie wykonuje właściciel. Natomiast w złej wierze będzie ten, kto ma świadomość, że prawo własności danej nieruchomości mu nie przysługuje. Momentem decydującym dla oceny dobrej lub złej wiary posiadacza jest zgodnie z art. 172 k.c. chwila objęcia nieruchomości w posiadanie, a późniejsza świadomość co do osoby właściciela nieruchomości posiadacza, która mogłaby mieć wpływ na zmianę dobrej wiary na złą wiarę nie ma wpływu na sposób liczenia terminu, po którym następuje stwierdzenie zasiedzenia. Domniemanie istnienia dobrej wiary (art. 7 k.c.) może być obalone przez same okoliczności faktyczne, wskazujące w niewątpliwy sposób na istnienie złej wiary posiadacza.

W ocenie Sądu – mając na względzie zebrany w sprawie materiał dowodowy – wnioskodawczyni uzyskała posiadanie przedmiotowych działek w złej wierze. Obejmując je bowiem w posiadanie miała świadomość, iż nie posiada do nich tytułu prawnego.

Pozostawanie przez B. T. w złej wierze oznacza, iż wymagany okres do zasiedzenia przedmiotowych działek w złej wierze wynosił zgodnie z art. 172 § 2 k.c. - 30 lat. Za początek biegu terminu zasiedzenia dla działek nr (...) Sąd przyjął najpóźniej dzień 31 grudnia 1977 r., tj. roku w którym zmarła N. K., od której śmierci B. T. objęła posiadanie działek nr (...). Skutkowało to ustaleniem, że z dniem 31 grudnia 2007 r. wnioskodawczyni nabyła własność wymienionych działek. Natomiast co do działki nr (...) Sąd za początek biegu terminu przyjął najpóźniej dzień 31 grudnia 1979 r., tj. roku w którym wnioskodawczyni nabyła tę działkę, co skutkowało stwierdzeniem zasiedzenia z dniem 31 grudnia 2009 r., o czym Sąd orzekł, na podstawie art. 172 k.c., w pkt 2 sentencji postanowienia. Sąd nie stwierdził nabycia własności wskazanych działek na rzecz P. M. i A. T., ponieważ wnosili oni o stwierdzenie zasiedzenia jedynie przez wnioskodawczynię B. T..

W ramach niniejszego postępowania Sąd ustalił również, że posiadaczami działki o nr (...), powstałej z podziału działki nr (...), są uczestnicy R. D. i A. D.. Jak wynika z zebranego materiału dowodowego, w tym zeznań świadków, będących najbliższymi sąsiadami stron postępowania, w 1981 r. nabyli oni działkę nr (...), obejmując wraz z nią w posiadanie również działkę nr (...). O tamtej porze użytkowali oni ją rolniczo, a w 1984 r. ogrodzili.

Powyższe wskazuje, że małżonkowie D. byli samoistnymi posiadaczami działki nr (...). Domniemania wynikające z art. 339 k.c. i 340 k.c. nie zostały skutecznie obalone. Jednocześnie zgodnie z wyżej wskazanymi zasadami oceny dobrej lub złej wiary posiadacza nieruchomości, przyjąć należało, że R. i A. D. również nabyli posiadanie działki nr (...) w złej wierze, wiedząc, że nie dysponują w stosunku do niej żadnym tytułem prawnym.

Biorąc pod uwagę, że dla posiadacza w złej wierze za niezbędny okres do stwierdzenia zasiedzenia wymagane jest 30 lat i przyjmując za początkowy dzień biegu terminu najpóźniej dzień 31 grudnia 1981 r., tj. roku w którym uczestnicy zakupili przedmiotowy teren, Sąd ustalił, że R. i A. D. nabyli działkę nr (...) przez zasiedzenie z dniem 31 grudnia 2011 r. na prawach wspólności ustawowej, o czym orzekł, na podstawie art. 172 k.c., jak w pkt 3 sentencji.

Stosownie do przepisu art. 31 § 1 k.r.o. z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków.

W dacie nabycia przez wnioskodawców udziałów w prawie własności nieruchomości pozostawali oni w związku małżeńskim i w ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej, dlatego też nabyte w drodze zasiedzenia udziały weszły do majątku wspólnego wnioskodawców.

W pkt 4 Sąd oddalił wniosek o zasiedzenie działki nr (...), powstałej z podziału działki nr (...). Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało bowiem, że uczestnicy R. i A. D. prawomocnym postanowieniem tut. Sądu, sygn. akt I Ns 586/10, z dniem 31 grudnia 2009 r. zasiedzieli działkę nr (...) (w tym także obszar wydzielonej z niej obecnie działki nr (...)), co oznacza że to oni, co najmniej do 2009 r., byli jej samoistnymi posiadaczami, zgodnie z poczynionymi w tej sprawie ustaleniami Sądu. W tym zakresie wystąpiła zatem powaga rzeczy osądzonej. Przyjmując nawet, że wnioskodawczynie z mężem, w związku z cofnięciem przez uczestnika ogrodzenia żerdziowego, korzysta z przedmiotowego pasa gruntu, to stan taki może trwać, mając na uwadze wyżej wskazane orzeczenie sądowe, najwcześniej od 2009 r. Ponadto dodatkowym argumentem przemawiającym za oddaleniem wniosku w tym zakresie było ustalenie, że północno-wschodnia część działki nr (...) została wnioskodawczynie udostępniona dopiero w 2008 r. Wnioskodawczynie nie wykazała natomiast aby przedmiotowy teren objęła w posiadanie wcześniej.

W pkt 5 sentencji, na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. z tytułu części wydatków wyłożonych ze Skarbu Państwa, Sąd nakazał pobrać od wnioskodawczynie B. T. kwotę 3 566,72 zł, natomiast od uczestników R. D. i A. D. solidarnie kwotę 2 742,28 zł oraz z tytułu niepranej opłaty od wniosku o zasiedzenie kwotę 2 000,00 zł.

Na kwotę 2 742,28 zł złożyła się kwota 2 125,46 za sporządzenie opinii geodezyjnej z dnia 20 sierpnia 2013 r. (stanowiąca całość kosztów tej opinii z uwagi na sporządzenie jej na wyraźne polecenie uczestników D.), kwota 2 025,81 zł za sporządzenie opinii geodezyjnej z dnia 4 kwietnia 2014 r. (stanowiąca 1/2 części kosztów tej opinii) oraz kwota 91,01 zł z tytułu zwrotu wydatków poniesionych przez biegłego w związku z oględzinami (stanowiąca 1/2 części tych kosztów), łącznie 4 242,28 zł pomniejszone o 1 500,00 zł zaliczki wpłaconej przez uczestników (4 242,28 – 1 500,00 zł = 2 742,28 zł).

Na Skarb Państwa należało pobrać kwotę 10 932,04 zł. Po obciążeniu uczestników D. kwotą 2 742,28 zł, pozostała do pobrania kwota 8 189,76 zł. Wnioskodawczynie została zwolniona od kosztów sądowych w 1/2 części, w związku z czym należna on niej kwota to 4 094,88 zł. Po pomniejszeniu o zaliczkę, którą wnioskodawczynie uiściła w kwocie 528,16 zł, pozostaje zasądzona kwota 3 566,72 zł.

O pozostałych kosztach postępowania, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocników stron, Sąd orzekł jak w pkt 6 sentencji w myśl art. 520 § 1 k.p.c.